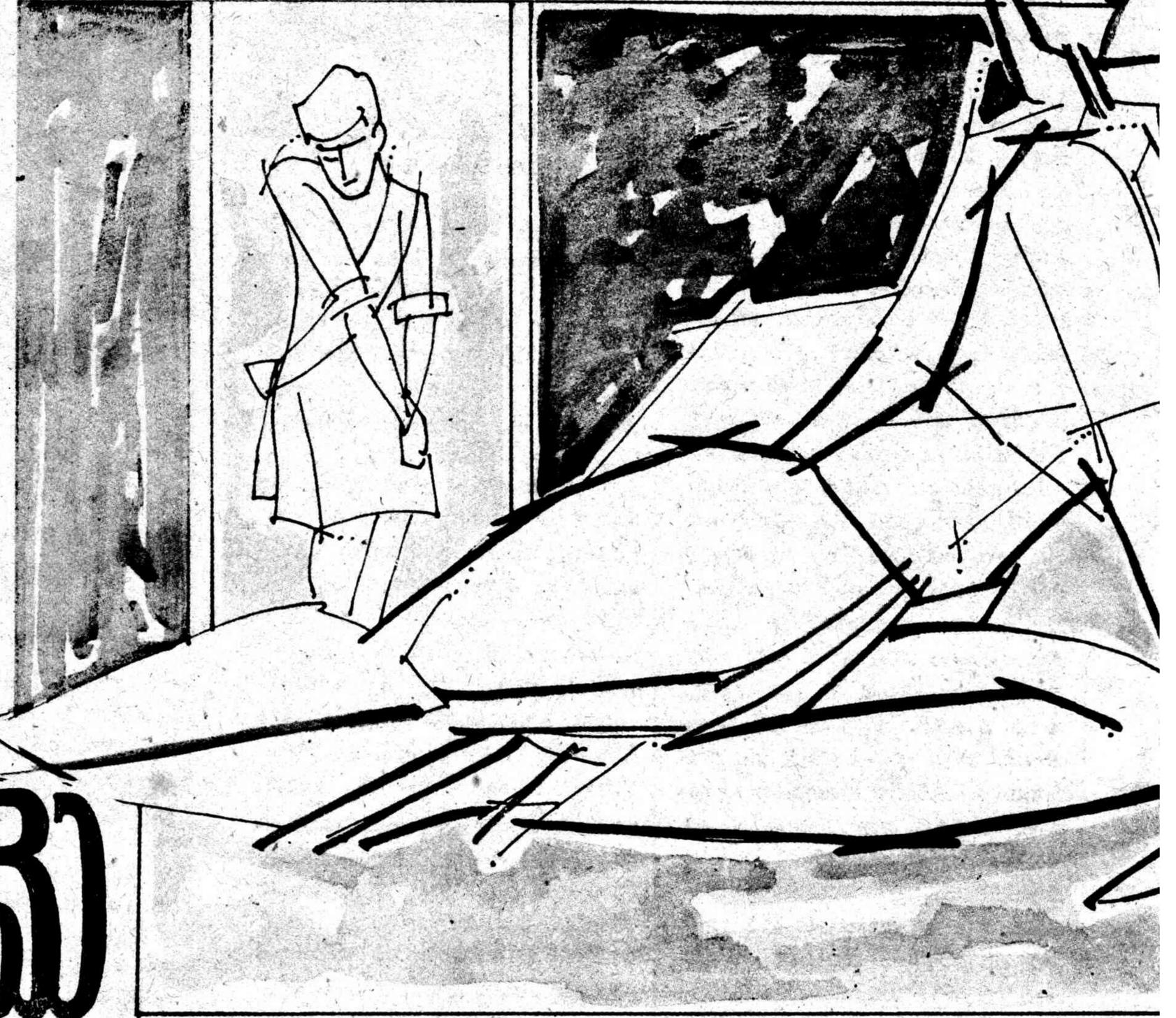

ఈ
వారం
కథ

ఆమె

డా. ఎన్. షైలజ

వెన్ను లోంచి చలి సన్నగా పైకొస్తోంది. వర్షిబేట్స్, ఇన్వర్టిబేట్స్ వెన్నముక లేని జీవులు పరిణామక్రమంలో వెన్నముక గల జీవులుగా మారాయట. 'పుస్తకంలోంచి తలెత్తి చూసిందామె. డాబా మీద లైటు వంగి మరీ జాలిగా చూస్తున్నట్లుంది. లైటు వెనక పెను చీకటి. ఆకాశంలో చుక్కలు మరీ దూరాన మినుకుమన్న ఆశలా. చదువుతోందే కానీ మనస్సు నిలవడం లేదు. పరిపరివిధాల పోతోంది. పంజరంలో దిక్కుతోచని పిట్టలా. సాయంత్రం గొడవ ఆమెను వెనక్కు తీసుకొనిపోతోంది

రాజ్యలక్ష్మికి ఇరవై రెండేళ్లుంటాయి సన్నగా పొడుగ్గా, చామనఛాయగా చురుగ్గా అందమైన అమ్మాయిల

లిస్టులో మొదట పది మందిలోనే వుండేది. యూనివర్సిటీ ఎమ్మెస్సీలో గోల్డ్ మెడల్. మొదటి ఇంటర్వ్యూతోనే

ఉద్యోగం. పిల్ల పెట్టలే పోయినట్లే 'అను కున్నారంతా! అది కాస్త మంచి ఉద్యో గమే! పొద్దున్నే ఆఫీసు కారొచ్చేది. ఏవో

నాలుగు ఇంగ్లీషు ముక్కలు టకటక లాడించడం, వచ్చేయడం. ఒకరి ఊసు లేదు, కన్నెత్తి చూస్తూ లేదు. కాలేజీ రోజుల్లో అడపిల్లల హాస్టల్ ముందు రోజు మూగ ప్రేమికుడిలా నిల్చుని పలకరించే ధైర్యం లేక రెండేళ్ళు గడిపిన రమేష్ గుర్తుకొచ్చాడు. ఇన్వెక్యూజీ వార్తలో కంపెనీ ఎగ్జిక్యూటివ్ గా వున్నా డట. అసలెవ్వడూ ప్రేమలని, దోసు లని అనుకోనేలేదు. చదువు, ఉద్యోగం, ఇల్లా, అమ్మా, నాన్న తప్ప ఇంకేమీ ఆలోచించేది కాదు. అలా కాకపోతే తప్పని మంచివార్య లిస్టులో వుండనని అనించేది. ఉద్యోగంలో చేరాక మాత్రం కొరీగ్ రఘు, ఎన్వడన్నా కాఫీ కనో, ట్రీట్ ఇస్టానస్ అంటే వెళ్ళినా, కళ్ళు కలవకుండా చాలా జాగ్రత్త పడేది. ఎందుకొచ్చిన గొడవ, కులాలు కలవక పోవడం, పెద్దల్లో గొడవ, అనవసరపు

గురించి మాట్లాడుకున్నారు.
 నెల రోజుల్లో అన్నవరంలో పెళ్ళి.
 ఆమెకా ఆలోచన కొత్తగా వుంది.
 ఎవ్వడూ ప్రేమ గురించి, పెళ్ళి
 గురించి ఆలోచించనే లేదు సరిగ్గా!
 ఎవ్వడన్నా టివీకేలో ఎవరి మీదన్నా పదే
 పదే ఆలోచన మళ్ళినా! ఆమో! అమ్మా
 నాన్న చుట్టుపక్కల వాళ్ళు గుర్తుకొచ్చి
 ఆలోచన మళ్ళించుకునేది. ఇన్నాళ్ళూ
 అణచిపెట్టుకున్న మనస్సుకి రెక్కలోచ్చి
 నట్టు అద్భుత రోజుల్లోకి ఎగిరినట్లుగా!
 వెలుగు రంగుల హరివిల్లు విచ్చుకున్న
 ట్లుగా వుంది. అన్నలు తన ప్రేమలో
 అతన్ని ముంచెయ్యాలనుకుంది.
 భార్యభర్తల మధ్య తేడాలు దెబ్బ
 లాటలోస్తుంటాయట కానీ తనలా
 కాదు. అతనే జీవితంగా గడపాలను
 కుంది. ఊహ తెల్లినప్పట్లుంచి పెళ్ళి
 పెళ్ళి అన్న మంత్రం ఎంటూనే వుంది.
 అందువల్లనేమో! పెళ్ళి ఒక అద్భుత
 మైన విషయంలా, అదే Ultimatega
 అన్నట్లున్నించేది. పెళ్ళయ్యాక అతని
 ఊరు వెళ్ళిపోవాలి! తన జాన్.
 రాజీనామా చేస్తే పోతుంది. ఆమో!
 అమ్మా నాన్న ఏమనుకుంటారో! తన
 తోనే అంతా అనుకున్నాక ఈ జాబ్
 ఎంత? ఆఫీస్లో లెటర్ ఇస్తుంటే
 అందరూ ఆశ్చర్యపోయారు. నవ్వారు.
 ఆహా! ఎవరి అతి భయంకర పతి
 న్నలా శిరోమణి అని. అల సీతా,
 సావిత్రికి అంతగా అచ్చంగా దిగొచ్చిం
 దని. ఏమిటో ఎవరి జీవితాన్ని వారే
 ఆకల వల్లకేగా మోస్తానంటే ఏళ్ళకెందు
 కని అన్నిచింది. ఆ నాలుగు రోజులు
 కళ్ళకు మబ్బులు తగిలేవి. ఊహలు
 చుక్కల్లో మల్లెపందిళ్ళ ముగ్గులేసేవి.
 అంతా ఒ సాగిపోతున్న కలలా గడి
 చింది. పెళ్ళయింది అన్నవరంలో.
 ఆ రాత్రి...
 ఇంట్లో అందరూ గునగునలు. తనని
 చూసి ముసి ముసి నవ్వులు! తనకూ
 చచ్చేంత పిగ్గుగా వుంది. ఇన్నాళ్ళు
 పెళ్ళి పెళ్ళి అని విన్నా, ఎన్ని పినిమాల్లో
 చెట్టు వెనక్కీ హీరో హీరోయిన్లు
 వెళ్ళడం చూసినా, ఫారిన్ ఛానల్లో
 మరీ దగ్గరగా వున్న పీన్లు చూసినా
 ఇప్పటికీ ఆ భార్యభర్తల మధ్య కచ్చి
 తంగా ఏం జరుగుతుందో తెలిస్తే
 ఒట్టు! ఎవర్నీ అడగలేదు కదా!
 నర్లే! ఏమీ చదువుకోని illiteratesకి

తలనొప్పిలన్నింటి.
 కానీ, ఆ రోజుంకా నిన్నలా, క్రితం
 నిమిషంలా ఎంతగానో గుర్తుంది. నాన్న
 గారు వచ్చి పెళ్ళి సంబంధం గురించి
 చెప్తున్నారు. కురూహాలంగా వున్నా పెద్ద
 ఇష్టం లేనట్లు అన్నడే ఇవన్నీ ఎందుకని
 అనడం, తర్వాత నాన్నగారి స్నేహితు
 నింట్లో 'టి' కని వెళ్ళి అబ్బాయి కన్నడం
 జరిగింది. అబ్బాయి బాగానే వున్నాడు.
 ఒకసారి మాట్లాడితే బావుణ్ణుకొంది.
 ఇంతలో అర్థం చేసుకున్నట్లుగా వాళ్ళు
 మాట్లాడుకోవడానికి అవకాశం కలిం
 చారు ఎవరి దారిన నారు ఏదో
 మున్నట్టు బయటికి పోయి. దైర్యంగా
 అంది రాజ్యలక్ష్మి-
 "నేను ఉద్యోగం చెయ్యడం మీ
 కిష్టమేనా" అని.
 మీ ఇష్టం అన్నాడతను. కాపేవు
 హాబీలు, వున్నకాలు, ఇష్టమైన హీరోల

ఇన్ని యుగాలుగా పెళ్ళివుతున్నావే
 వున్నాయి. పిల్లలు వుడుతున్నారంటే
 వాళ్ళకు వాళ్ళే తెల్పుకుంటూనే వున్నా
 రుగా! నేమా అంటే!
 ఆ రాత్రంతా ఆ గదిలో బోల్లు
 వూలు, పళ్ళ మధ్య అతనితో. కబుర్లు
 చెప్తుకున్నారు. అతనామెను దగ్గరగా,
 చాలా చాలా దగ్గరగా వచ్చి ఆమె
 గురించి, శరీరం గురించి, తనకెంత
 ఉద్రేకం కలుగుతుందో చెప్తున్నాడు.
 ఏదో అద్భుతం జరుగుతుందని
 చూస్తోంది తను కళ్ళు మూసుకొని.
 అతను తనతో గడవడం బాగానే వున్న
 ట్లున్నించినా మరీ గొప్పగా ఏమీ లేదేమిటి
 అన్నిచింది. అతను మధ్యలో గబు
 క్కున లేచి వెళ్ళిపోవడం ఆమెకు అర్థం
 కాలేదు.
 వారం గడిచింది. ఇంట్లో అత్త
 గారు, అడబడుచు బాగానే చూస్తు
 న్నారు. అడబడుచు ఏమంటున్నాడు
 మా అన్నయ్య అని మధ్యలో అడుగు
 తుంటే నవ్వే సమాధానమయ్యేది.
 నదో రోజునుకుంటాను! రాత్రి
 నిద్రలో మెలకున వచ్చింది. మంచం
 మీద అతను కనించలేదు. బాత్‌రూ
 మ్‌కని లేచింది. తలుపు తెరిస్తే అత
 నక్కడ! రాత్రి తను నైట్ వేసుకొని
 విడిచిపెట్టిన అంగా, బ్రా వేసుకుని
 అద్దంలో చూసుకుంటూ! కెవ్వనున
 బోయింది. ఆమెను చూసి అతను
 కెవ్వనున్నాడు. వెనక్కొచ్చేసింది.
 తెలియని గాబరా! ఏమిటిలా! తెలివి
 అవస్థ. కాస్తేవటికీ అతను ఆమె దగ్గ
 రికి వచ్చాడు.
 "మన్యంటే వాకెంతో ఇష్టం. అందు
 కని అలా వేసుకున్నానన్నాడు. ఆమెను
 దగ్గరికి తీసుకొన్నాడు. కాస్తేవట్లో
 వాళ్ళ శరీరాలు దగ్గరయ్యాయి. అతను
 కాస్తేవు ప్రయత్నించి లేచి వెళ్ళిపో
 యాడు. ఆమెకేదో తెలివి వరిపితి.
 లావాలా తయారయిన శరీరం మీద
 ఏళ్ళుపోసినంత అనంతస్థి.
 ఎవర్నడగారి, ఎవరికి చెప్పాలి!
 అందరూ భార్యభర్తల మధ్య ఇలానే
 వుంటుందా పెళ్ళయిన కొత్తల్లో!
 సమాధానం తెలిదు!
 పొద్దున్నకు కాస్త నర్దుకొంది.
 తనకి తెలిక కానీ, ఇలానే వుంటుం
 దేమో!

□ □ □
 ఆ రాత్రి..
 ఇంట్లో అందరూ
 గుసగుసలు. తనని చూసి
 ముని ముని నవ్వులు.
 తనకూ చచ్చేంత నిగ్గుగా
 వుంది. ఇన్నాళ్ళూ పెళ్ళి
 పెళ్ళి అని విన్నా, ఎన్ని
 నినిమాల్లో చెట్టు వెనక్కీ
 హీరోయిన్లు వెళ్ళడం
 చూసినా, ఫారిన్ ఛానల్లో
 మరీ దగ్గరగా వున్న పీన్లు
 చూసినా ఇప్పటికీ భార్య
 భర్తల మధ్య కచ్చితంగా ఏం
 జరుగుతుందో తెలిస్తే ఒట్టు
 □ □ □

అనవసరంగా గాభరా పడుతోంది తను.

అమెకా విషయం తెల్పక అతను అమె ముందే అమె బట్టలు వేసుకుంటానని మొదలెట్టాడు. అతని ప్రవర్తన చిరాకనిస్తోంది. అతను వెకిలిగా ప్రవర్తిస్తున్నట్లున్నించిందామెకు. లేదా... అతని ప్రేమను ఆర్థం చేసుకోలేకపోతోందా! ఏమో....

పదహారు రోజుల పండగ చేస్తామంటూ అమ్మ వచ్చింది. బయల్గిరి వెళ్ళారు వాళ్ళ ఊరు విజయనగరంకి.

ఆ రాత్రి వెళ్ళుట ఒంటరిగా కాస్తోంది. వాళ్ళగారు, అతను ఎవరో వాళ్ళ చుట్టూలున్నారంటే పలకరించడానికి వెళ్ళారు. అమ్మ కొత్త అల్లుడి కోసం రకరకాల వంటలు చేస్తోంది.

ఎలా వుందే మీ అత్తారిల్లు! బాగా చూస్తున్నారా! అని ప్రశ్నలు. అన్యమనస్కంగా సమాధానాలు చెప్తోంది రాజ్యలక్ష్మి. అడగాలా వద్దా! ఎవ్వడూ ఇలాంటి విషయాలు అమ్మతో మాట్లాడలేదు. ఎవరో కొత్త మగాడితో తన కూతురు దగ్గరగా మసలిందంటే అమ్మ ఏమనుకుంటుంది. మన వాళ్ళు రోజూ పెళ్ళి గురించి మాట్లాడతారు. మరి పెళ్ళంటే భర్త చెప్పినట్లుండడం, చెయ్యడం, ఇల్లుచక్కబెట్టుకోవడమేనా! ఇంకేం వుండనా! పోనీ వుండవనే అనుకుందాం! మరి గంపెదు పిల్లల్లో కలకాలం వర్దిలమంటారే! ఇదో అడుగు వెయ్యకూడని నిషిద్ధనర్తులం. ఎంతసేపూ చుట్టూ తిరుగుతాం. విషయంలోకి వెళ్ళం.

అబ్బాయి నీతో ఎలా వుంటున్నాడు! ఆ! అంది.

పని అయిపోయాక అమ్మ వచ్చి కూర్చుంది.

మంచంమీద ఆలోచనల్లో మునిగిన రాజ్యలక్ష్మి లేచి కూర్చుంది. మాటల్లో అడపడమచు తనని తరచి తరచి అడగడం గురించి చెప్పింది. అదేమిటి అవిడ కెందుకు అంత ఆరా! అంది అనుమానంగా. ఒక్కో విషయం అడుగుతుంటే నెమ్మదిగా చెప్తోంది సగం మింగి, సగం వాసుస్తూ! ఆఖరికి అతని ప్రవర్తన కూడా!

అమె నిజంగానా! అని విస్తుపోయింది. తన అజ్ఞానమో, విజ్ఞానమో

తెలిదు కానీ కాస్త తేడాగా వుందని గుర్తించింది వాళ్ళమ్మ బెంగగా మాట్లాడుతుంటే! లోపల్పించి దడ పుట్టుకొస్తోంది. ఇద్దరూ మాట్లాడకుండా కూర్చున్నారు. కొబ్బరిచెట్లు తలొంచుకుని నిల్చున్నట్లున్నాయి మౌనం పాటిస్తూ. ఆకుల మీద పడి వెన్నెల కరుగుతున్న కలలా జారుతోంది. అమె ఒంటికి కన్నీటి చార తాకుతోంది చల్లగా. అమెకు అనిస్తోంది! అప్పలేమీ లేదు! మొదట్లో సర్దుకోక రెండు కొత్త ప్రపంచాల నుంచి వచ్చిన వాళ్ళ మధ్య cultural shock అనిపిస్తోంది. సర్దుకుపోతుందిలే అనిస్తోంది.

రాజ్యలక్ష్మి వాళ్ళమ్మ కాస్త పరిశీలనగా తననూ, తన భర్త మధ్య జరిగే విషయాల్ని చూస్తుంటే ఇబ్బంది పడతోంది. రెండో రోజు సాయంత్రం తనకు తెల్సిన వాళ్ళింటికి వెళ్తారావే అని బయల్గిరిదీసింది. అవిడ రాధాదేవి అని అమ్మకు చిన్నపట్టుంచీ తెల్సిన లేడీ డాక్టరు. పెద్దావిడ చిన్నపట్టుంచి చిన్నా చితకా జ్వరాలకు అమె దగ్గరకు తీసుకొని వెళ్ళేది. తనకూ పరిచయం బాగా! ఆంటి అంటుంటుంది. అవిడ ఏమ్మా బావున్నావా! పెళ్ళయ్యాక ఇదేనా రావడం అంది. అవునని తలూపింది. అక్కడ వాతావరణం ఇబ్బందిగా వుంది. తన చుట్టూ గోడ కట్టేసుకుని ఎవరికీ కన్పించకుండా వుంటే బావుణ్ణి వుంది. ఈ ప్రశ్నలు సమాధానాలూ, కొత్త నిజాలు వినే ఓపిక లేదనిపించింది. ఏమిటో సిన్యార్లోలా పెళ్ళవ్వగానే ఆల్ ఎండ్స్ వెల్లెలా వుంటుందనుకున్న జీవితం, అనుకోనంత జటిలంగా వుందెందుకో ఆర్థం కావడం లేదు.

వాళ్ళమ్మ ఆ మాటల మధ్య ఎవ్వడు బయటికి వెళ్ళిందో తెలిదు. ఆంటి లోని ప్రేమ ఆదరణ నేనున్నానులే అనిచే భావం, అమ్మ కూడా లేదుగా! కాస్త ధైర్యం కూడదీసుకుని మొత్తం చెప్పింది. అయ్యాక ఏం చెయ్యాలో తెలిసి భావం. ఖాళీ అయిపోయినట్లు ఫీలింగ్ అమెను ఆవరించాయి. డాక్టరాంటి రాజ్యలక్ష్మి దగ్గరకొచ్చి భుజం మీద చెయ్యేసింది. అది నీటివాలులో కొట్టుకుపోతున్న చీమకు ఆధారంగా దోరికిన ఆకులా వుంది.

చలిలో పొద్దున్నే దుప్పటి లోంచి

ప్రసరించిన మార్కెటింగులా వుంది. కుర్చీ పక్కకు లాక్కుని కూర్చుని అవిడ అడుగుతోంది.

భర్తతో తను ఎలా వుందో, ఎంత దగ్గరగా వుందో! మరి ఇబ్బందికరమైనవి కూడా. నెమ్మదిగా సమాధానమిచ్చిందామె!

జీవితంలో కొన్ని విషయాలు మన ప్రమేయం లేకుండానే దెబ్బకొద్దాయి. అవ్వడే మనం ధైర్యంగా వుండి ఆలోచించుకోవాలి అంటుంటే-

ఒక finality అనుకోనిదేదో, సంఖ్యించిందేదో వినాలన్న విషయం అర్థమయ్యిందామెకు! ఎక్కడకన్నా ఎవ్వరూ లేని దూరాలకు పారిపోవాలని! పాత కలల్ని పోగు చేసుకోవాలనిపించింది. అది భయంకర సమస్య కాకుండా కాస్త ఓపిక పడితే సర్దుకొనేదేలే బావుణ్ణి! అన్న ఆలోచనలు ఒక్క తృటిలో ముంచేస్తున్నాయి.

ఆ అబ్బాయి... అడపిల్లతో సంసారం చేసే శక్తి లేదమ్మా! అతనికున్నది 'ట్రాన్స్ వెస్టిజం' మానసిక వ్యాధి. అయితే ఆ వ్యాధి అయితే వున్నవాళ్ళు కొందరు మామూలుగా భార్యతో కాపురం చెయ్యగలుగుతారు. మన్యు చెప్పిన దానిని బట్టి ఇప్పటివరకు మీ ఇద్దరి మధ్య ఏమీ జరగలేదని తెలుస్తోంది. అతని కబుర్లు పినిమాల్లో డైలాగుల్లాంటివి. తన స్థితిని కప్పి వుచ్చుకోడానికి చేసినవని తెలుస్తోంది అంది డాక్టరు ఆంటి.

ఒక నిజం తను వినాలనుకోనిది వినేసింది. ఒక్కసారిగా జీవితం తనన్ను చాచి లెంపకాయ కొట్టి నట్టు! ప్రపంచమంతా కలిసి కుట్ర పన్ని తన్ను మోసం చేసినట్టు విస్తవోయత అమెను ఆవహించింది. దుఃఖం తన్నుకుని సైకొస్తోంది! ఒక ఉక్రోశం! తనకు మాత్రమే ఎందుకిలా జరగాలి! తన స్నేహితురాళ్ళు సుధ, రాణి, ప్రకృంటమ్మాయి గుర్తుకొచ్చారు. ఎన్ని వేల మంది పెళ్ళిళ్ళు కావడం లేదు! వెక్కీ వెక్కీ ఏడుస్తోంది రాజ్యలక్ష్మి. ఏమనలేని ఆంటి అమె ఏవుని విమురుతూ వుండిపోయింది. కాలానికి ఫుల్ స్టాఫ్ పెట్టినట్టు, తల దిమ్ముగా ఏమా ఆలోచించలేని స్థితి. అమ్మ తిరిగొచ్చింది! విషయం అర్థమయింది! అమె ఏడుస్తోంది! ఈ అన్యాయానికి

ఒక నిజం తను వినాలనుకోనిది వినేసింది. ఒక్కసారిగా జీవితం తన్ను చాచి లెంపకాయ కొట్టినట్టు! ప్రపంచమంతా కలిసి కుట్ర పన్ని తన్ను మోసం చేసినట్టు విస్తవోయత అమెను ఆవహించింది. దుఃఖం పైకి తన్నుకొని పైకి వస్తుంది.

కారకులెవరని ప్రశ్నించుకొంటోంది.
***

ఆ రాత్రి ఇంట్లో పెద్ద గొడవే అయింది. అతను కాస్తేపు నిర్ణాం తపోయాడు. మన్య అబద్ధాలాడు తున్నావు! తన కెలాంటి లోపం లేదు నార్మల్ అన్నాడు! నువ్వెవడో ప్రేమించి ఇవ్వడు వన్నెదిలించుకోదాని కలా అంటున్నావన్నాడు. తర్వాత.... ఆమెను బతిమాలాడు. ఎవరికీ చెప్పాదు అన్నాడు. అంతగా కావాలంటే నీ కిష్టమైన ఎవరితోనన్నా వుండువుకానీ, బజార్ల వెయ్యకు ఇంటి పరువన్నాడు. ఆమె చూస్తోంది. అతని లోని మార్పు. అతన ఆధిపత్యం కోసం చేసే ప్రయత్నం. ఎందుకీలా జరిగిందో అర్థం కావడం లేదు. రెండూ పదులు పెద్ద నిండనన్నా లేదు జీవితం పూర్తిగా చేయి జారిపోయిందా! ఎదురుగా భవిష్యత్తు భయంకరంగా కనిస్తోంది. రేపు విదాకులంటే అందరూ ఒకరకంగా తనను చూసే చూపు, తను చెయ్యని తనకు అందరి దగ్గరా తక్కువగా చూడబడుతుంది, హేళన చెయ్యబడుతుంది. తను ఎక్కడ తేలుతావో తెలిసి ప్రితి! పోనీ! గొడవ లేకుండా అలా సర్దుకోవాలి! ఏముంది ఎందరో పిల్లలు లేని వాళ్లలో తనూ ఒకత్తవుతుంది. గొడవలంటారు! ఒక మగవాడితో కలసినండడం అన్నది తనెవ్వడూ లోతుగా ఆలోచించలేదు కదా! పోనీ ఇలా కంటిన్యూ అయిపోతే! కానీ తన లోపం పూర్తిగా తెలిసి కూడా పెళ్ళి చేసుకుని ఒక ఆడపిల్ల పూర్తి జీవితాన్ని నాశనం చేసాడే! ఆమెకు కోసం వస్తోంది. గట్టిగా అరవాలనుంది. తన్ని పెంచిన తల్లిదండ్రుల మీద, సమాజం మీద, అత్తమామల మీద, భర్త మీద. చీ వెధవ జీవితం అనుకుంది.

అందర్నీ తన్నాలన్నంత కోపం తన్ను కొస్తోంది. మానసికంగా ఇంత బలహీనంగా వున్నందుకు తన మీదే కోపం వస్తుంది. ఇక చేసేదేముంది. కొత్తగా పోయేదేముందో అర్థం కావడం లేదు. ఒక depression ఆమెను ఆవహిస్తోంది. అతను వాళ్ళ ఊరు వెళ్ళిపోయాడు.

***

వెళ్ళే ముందు విదాకులు తీసుకుండామంది. అతను ఆలోచించమ

న్నాడు. ఎందరో ఇలాంటి ప్రాబ్లమ్స్ తో వున్నారు, సర్దుకోవడం లేదా అన్నాడు. నూ అమ్మ వాస్తలు వచ్చి మాట్లాడతారని చెప్పి వెళ్ళిపోయాడు.

వారం తర్వాత రాజ్యలక్ష్మి అత్త, మామ వచ్చారు.

ఎన్నో వాదనలు, ప్రతివాదనల మధ్య ఆమె ఇద్దరికీ విదాకులిష్టమేనని పెడితే అర్జెలలో వచ్చేస్తాయి అన్నారు. అవును అవ్వదు అతని లోపం బయటికి రాదు. లాభం లేదని తన స్నేహితురాలు రాణి దగ్గరకి బయల్దేరింది సలహా కోసం.

రాణి చిన్నవద్దించి కాస్త తెలివిగా, చలాకీగా వుండేది. ఇవ్వడు లాయర్ గా ప్రాక్టీస్ చేస్తోందేమో ఇంకా పదునుగా తయారయ్యింది. తను సమస్యను పూర్తిగా చెప్పింది. నిజమే! తనతో మాట్లాడాక కానీ ఎదుటి సమస్యల చిక్కు విడలేదు. విదాకులకి ఇద్దరూ ఇష్టపడి సంతకం పెడితే తొందరగా అతనికి ఏ వామోషీ లేకుండా వచ్చేస్తాయి. రేపు ఎవరడిగినా ఎందుకు విదాకులంటే చదువుకొంది, గర్వం అంటారు. లేదు కార్టెర్ మంచిది కాదంటారు. తను అందరి ముందు దోషిలా నిలబడాలి. ఎవడికన్నించిన కారణం వాడు నా మీద రుద్దుతారు. ఆమెకు చాలా కష్టంగా, బాధగా వుంది. అయినా ఒక నిర్ణయానికి రాక తప్పదు. జీవితం అంటే పెళ్ళి, భర్త అనుకుంది. నిజంగా బోల్డు ఇంపార్టెన్స్ ఇచ్చి ఉద్యోగం కూడా వదిలొచ్చి ఇలా తెగిన గాలిపటలా తయారైంది. తనకంటూ ఓ జీవితం వుందన్న ఆలోచన. ఇక అడ్డంకులను ఎదుర్కొనక తప్పదుగా. ఇక ఎలాగూ ఎదురు పోరాటమే అడుగేస్తే అడుగుతీస్తే. విదాకులకు అపై చెయ్యడానికి నిర్ణయించుకుంది. అమ్మా, నాన్న, పెద్దలూ ఎందుకీ రాద్ధాంతం. ఏదో కామీగా వదిలించుకుంటే పోతుందిగా అంటున్నారు.

విదాకుల్ని రద్దుపర్చమని, వాళ్ళిద్దరూ భార్యభర్తలుగా సంసారం చెయ్యలేదని, అతనికి లోపం వుందని కచ్చితంగానే నిరూపించదలచుకుంది.

పెళ్ళి ముందు అపై చేసిన ఉద్యోగానికి పరీక్షలు దగ్గరకొస్తున్నాయి. ఇవ్వడు! ఇక రాయాలి. ఆమె వుస్తకాలు తీసుకుని దాబా మీద కెళ్ళింది.

